

VISION ВИДІННЯ

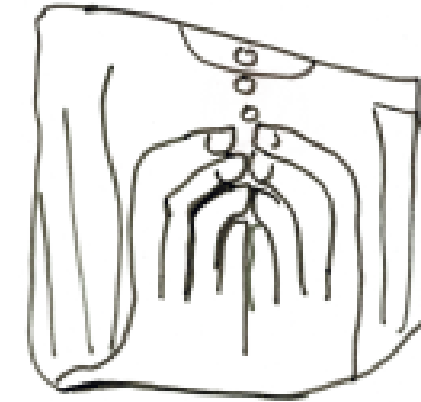
ANATOLY
TARTAKOVSKY

АНАТОЛІЙ
ТАРТАКОВСЬКИЙ

Anatoly Tartakovsky

VISION

Анатолій Тартаковський

ВИДІННЯ

75(477)(084)
T21

This book is based on the author's interpretation of the Christian parable of the Second Coming. It focuses on a series of humanist ideas, central among which is the path to "Preventing the Second Crucifixion" through an awareness of the "Value of every human life." The author also examines a number of other themes: warnings about the dangers of technological advances, the problems created by artistic renditions of Christ's outward appearance, and conflicting notions of the sinfulness of physical love.

T21 Тартаковський А. Видіння. / А. Тартаковський. Художньо-літературне видання – К.: HUSS, 2018. – 44 с.: іл. – Укр., англ.

У книзі подано авторську інтерпретацію християнської притчі про Друге Пришестя, виокремлено низку гуманістичних ідей, першорядна серед яких – шлях до «Недопущення Другого Розп'яття» через усвідомлення «Цінності кожного людського життя». Також розглянуто теми: застереження щодо небезпеки технологічних досягнень, проблематичності створеного художниками зовнішнього вигляду Христа, суперечливості погляду на гріховність фізичної любові.

ISBN 978-617-7518-40-1

I would like to express gratitude to those who have helped bring this book to life:
Andriy Budnyk, Onysym Shtilman, Valentyn Tartakovskiy and Lidia Wolanskyj

Висловлюємо щирю подяку особам, що долучилися до виходу цієї книги у світ:
Андрію Буднику, Лідії Волянській, Валентину Тартаковському, Онисиму Штільману

All Rights Reserved.

No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any other information storage and retrieval system, without prior permission in writing from the author.

Всі права застережено. Жодна частина цієї книги не може бути відтворена або скопійована без письмового дозволу автора.

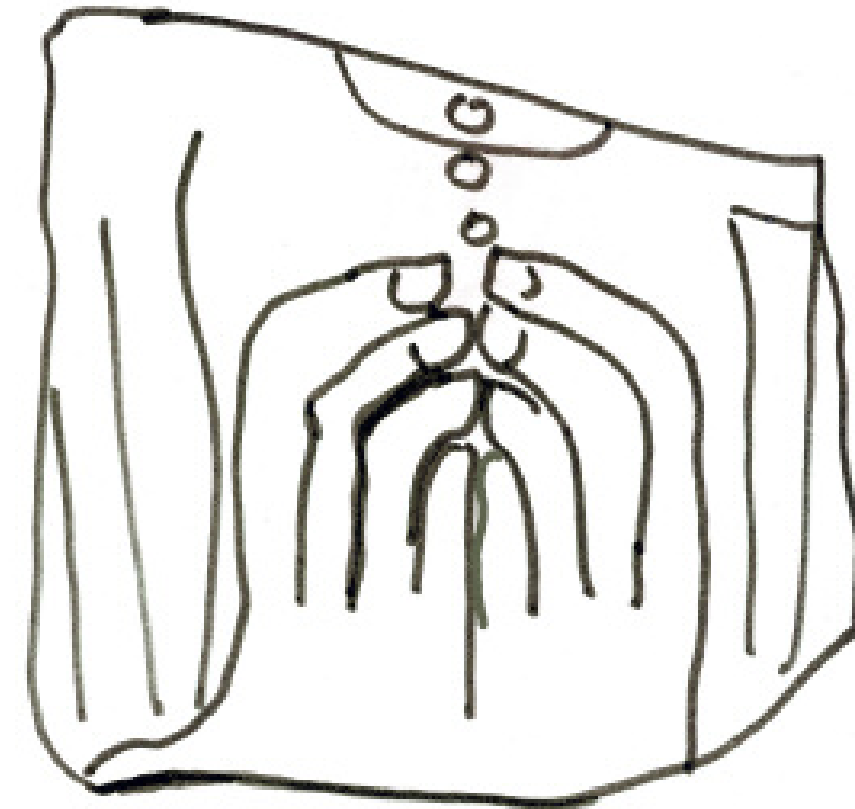
ISBN 978-617-7518-40-1

© 2018 by Anatoly Tartakovsky

© 2018 Анатолій Тартаковський

Anatoly Tartakovsky

VISION

Анатолій Тартаковський

ВИДІННЯ

The Value of Every
Human
Людського
цінність кожного

Life
ЖИТТЯ

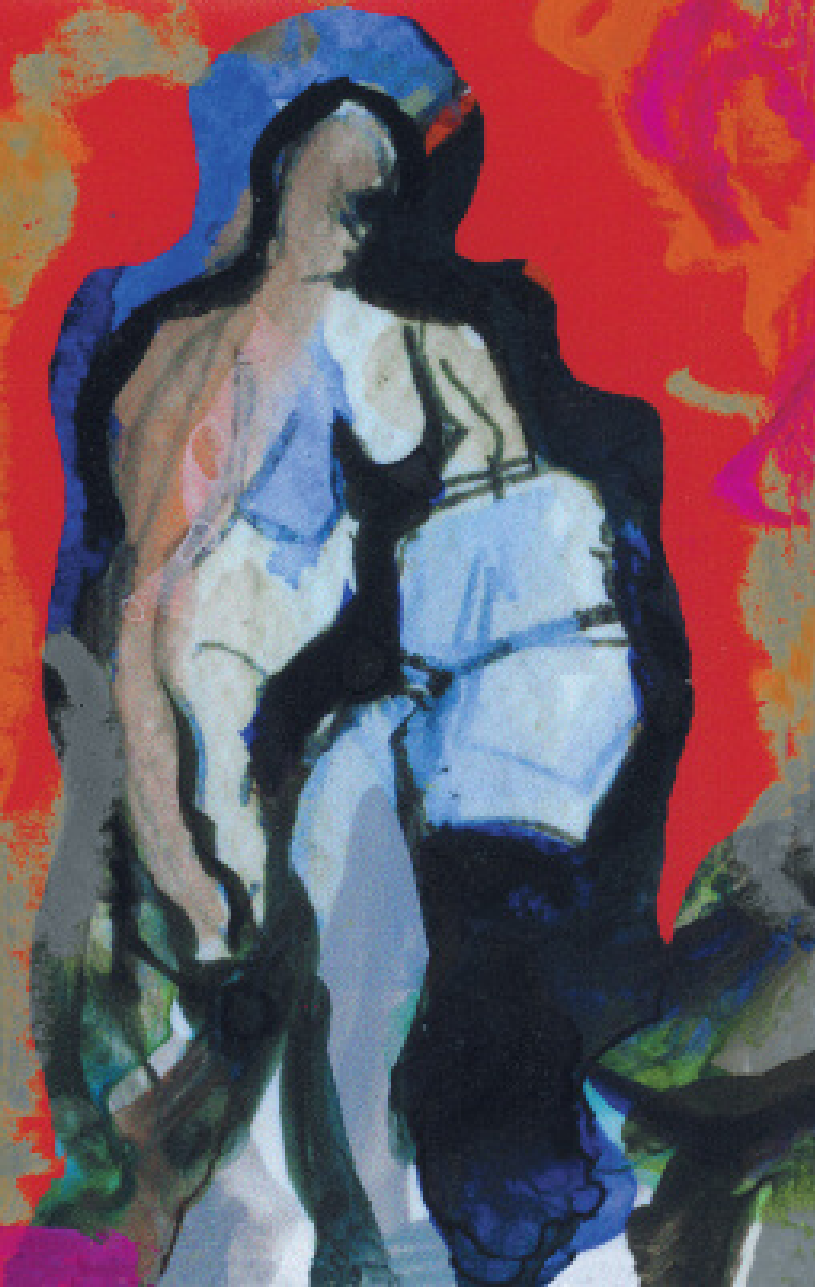

This book is dedicated to a theme that suddenly filled my inner eye, like a vision, at the turn of the new millennium and became my main focus for many years. Everything that I then saw is reflected in five large canvases for which I have written explanatory texts.

What you will read here gives my own view of the Christian parable of the Second Coming and is not related to the revelations of John the Divine, as it evolved independently, offering its own, often unexpected, responses.

Цей альбом присвячено темі, що наче видіння, на зламі тисячоліть раптово з'явилася перед моїм внутрішнім зором і на довгі роки стала провідною. Усе побачене я відобразив у п'яти великих полотнах, до яких мною було написано пояснюючий текст.

Викладене подає свій кут зору на християнську притчу про Друге Пришестя, і не перетинається із видіннями Іоанна Богослова, розвиваючись самостійно, пропонуючи свої, часом несподівані відповіді.

act 1

The banks of a river. A beach. The noonday sun. A cluster of supine people, sunbathing. Life is filled with pleasure, nothing earthly is forbidden. From a distance, strange sounds can be heard, solemn and formidable, dissonant with this tranquil life. A cosmic radiance breaks through, piercing the heavenly deeps. Terrified, the people shield themselves with raised arms. An earthquake? The collision of planets? No. It's the apparition of the Messiah. Against the blinding sun His silhouette appears, all black. The Messiah approaches.

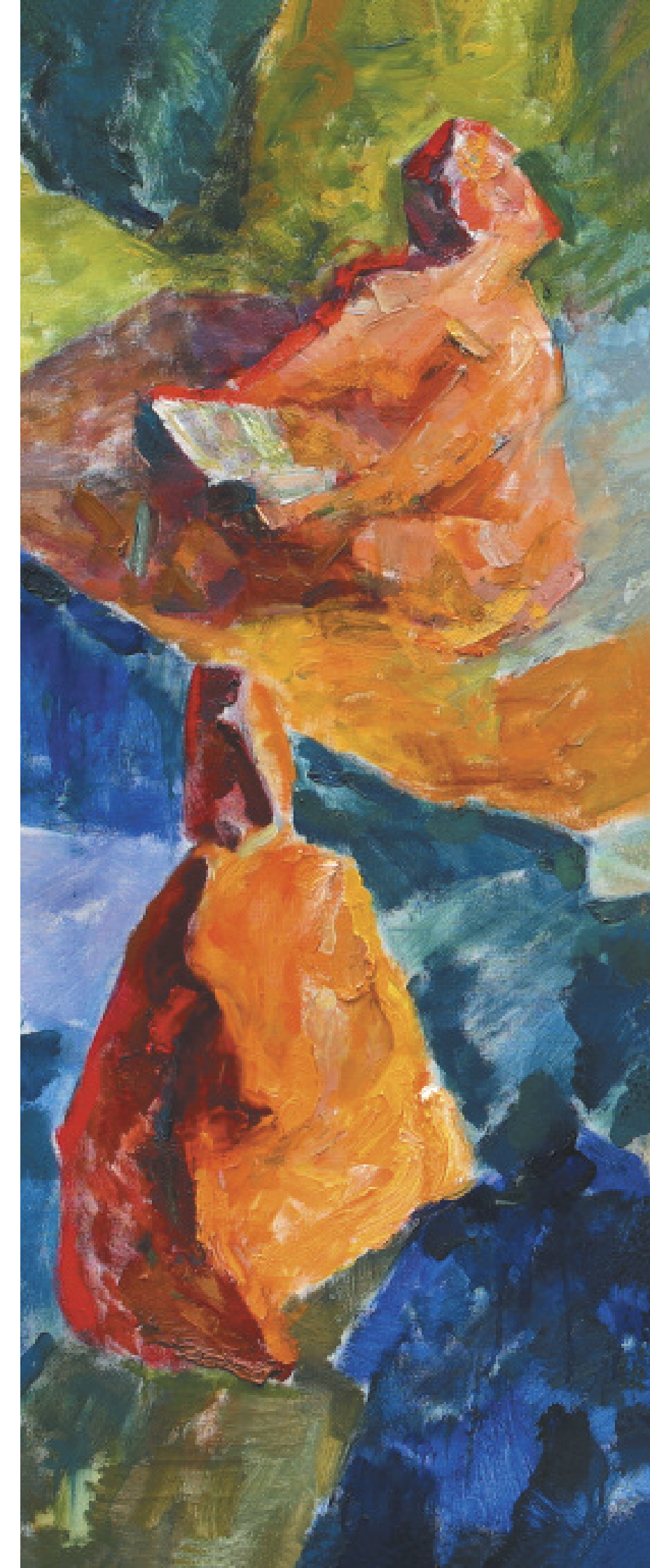
Картина 1

Берег ріки. Пляж. Полудневе сонце.
Чимало людей засмагають у застиглих постовах.
Життя повне задоволень, ніщо земне не в забороні.
Звіддалік чути дивні звуки, урочисті й погрозні, що дисонують з цим утихомиреним життям. Вривається космічне сяйво, протинаючи небесну глибочінь. Люди в жаху затуляються руками.
Землетрус? Зіткнення планет? Ні. Явлення Месії.
Проти сліпучого сонця – Його силует. Силует у чорному.
Месія наближається.

Painting I
Oh, dear Jesus,
we did not call for You!
1989. 200 x 240 cm.

Картина I
О, наш Ісусе,
не кликали ми Тебе!
1989. 200 x 240 см.

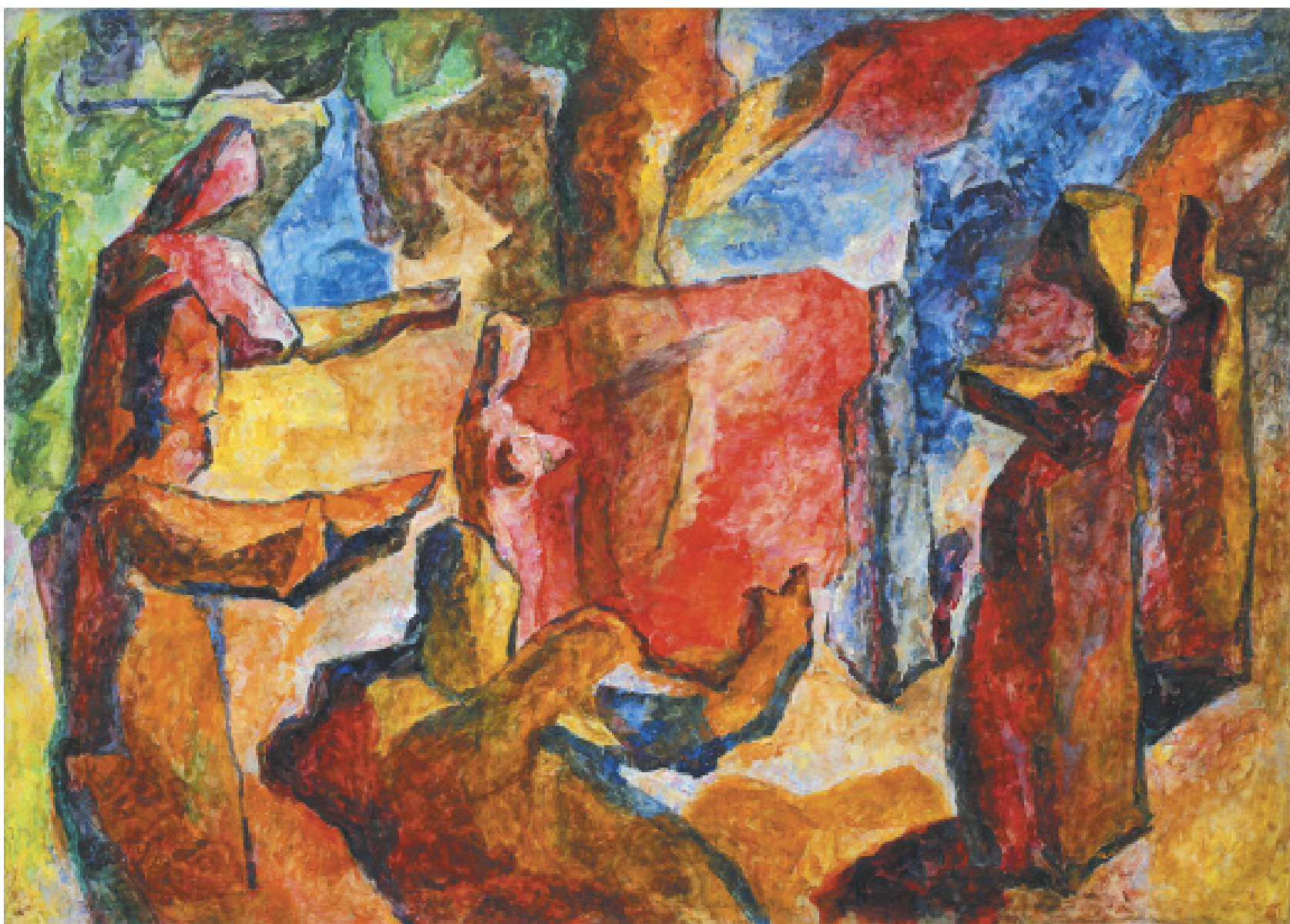
act 2

The Messiah among us. But neither kind nor forgiving. He is harsh and austere. The Final Judgment is at hand. With a wave of His hand or even a glance, Jesus draws people to Him. Reading out their sins, He throws each one aside. The Judgment continues. Off to the side stands a Maiden. Like all the others, she is terrified, but gradually she sees in the Messiah not just the Lord God, but also the Son of Man. Truly, the Christ is also partly human. The longer the Judgment goes, the less the Maiden fears it. Is she without sin? No, her life was earthly. She looks at the Christ and in her heart a feeling arises, one she has not felt before... Love? Clearly yes. And with this feeling, the terror subsides. Christ does not call her but she draws nearer to Him herself. As she does, another sinner is tossed aside. The Maiden herself appears before the Christ, surprising Him. She looks at him with love in her heart. She feels no fear. He questions her severely, Why have you appeared? She answers gently, evasively, asking Jesus to talk about Love. Whether the Messiah is tired of punishing or decides to tell these crazy people His last sermon, He begins to talk to the Maiden, telling her about Love. Jesus preaches about the joys of Divine Love, he talks at length and elegantly about the love of the angels, love of the Universe and nature, of humans and the individual, about the brotherly love that should have been among people... What about the Maiden? She listens to Him and feels sorry for Him. Sorry, because she is amazed to sense that this Hero of the last two millennia does not know about simple Earthly Love, which many ordinary people have felt. With compassion and love, she tries to tell Jesus about the earthly, while He persists with the divine. But His claims are no longer the convictions of a God, but more an attempt to convince everybody – and Himself most of all. Doubt seizes Him. Is it possible that He does not know everything? Christ stares intently at the Maiden. Could it be that she knows Something that He does not? That she is the Only One who was able to point Him at this Something? She looks at Him, her eyes filled with love. And He sees Womankind in her. What is this – love? I don't know. In that case, it must be earthly... Christ's confusion is apparent to all. People looked at Him in fear, but now that fear is gradually leaving them. From the crowd, one man's voice breaks into their poetic conversation: "Oh, Dear Jesus, You do not know everything..." The voice is quiet but it carries the thoughts of the entire crowd. From another corner, a more confident voice speaks: "Oh, Dear Jesus, You do not know everything..." One by one, the voices become a chorus, the people united in their understanding: "Oh, Dear Jesus, You do not know everything!!!" They point their fingers at the Messiah.

картина 2

Месія серед людей. Але не у доброті і всепрощенні. Він твердий і суворий. Неминучий суд розпочинається. Порухом руки чи навіть поглядом Ісус притягає до себе людей і, перерахувавши кожному його гріхи, повергає кожного. Суд іде. Дещо осторонь стоїть Діва. Як усім, їй страшно, все ж поступово в Месії вона бачить не лише Бога, а й людину. Справді – Христос почасти людина. Що далі, то менше Діва боїться суду. Хіба ж безгріховна? Навряд чи. Її життя – земне. Вона дивиться на Христа, і в її серці виникає почуття, невідоме їй досі... Любов? Вочевидь так. З цим почуттям щезає страх. Христос не кличе її, вона сама наближається до Нього. У цей час повергнутий ще один грішник. Діва сама з'являється на очі Христа, чим дивує Його. Вона дивиться на Нього закохано. Нема страху. Він запитує її суворо, навіщо з'явилась? Вона ж мовить лагідно й ухильно, просить Ісуса розказати про Любов. Чи то Месія стомився карати, чи вирішив цим, "без розуму", останню проповідь виповісти, однак вступає з Дівою в розмову – розповідає їй про Любов. Ісус повчає щастю Божеської любові, довго й вишукано розповідає про любов ангелів, любов до Всесвіту і природи, до людства і людини, про братську любов, що мала бути між людьми... А Діва? Вона слухає Його і жаліє. Жаліє, бо із здивуванням відчула, що цей герой останніх двох тисячоліть не знає доволі простого – Земної любові, досяжної багатьом звичайним людям. Із жалем і любов'ю намагається вона розповісти Ісусу про "земне", Він же – вперто про "небесне", однак Його тези – то вже не переконання Бога, а скоріше спроба переконати всіх і насамперед себе самого. Його взяв сумнів. Невже Він не все знає... Христос пильно вдивляється у Діву. Невже вона знає Дещо, чого Він не знає, більше того, вона "Єдина", котра змогла Йому вказати на Дещо. Вона дивиться на Нього закоханими очима. Він бачить у ній жінку. Що це – любов? Не знаю. Коли ж так, то земна... Та ніяковість Христа очевидна усім. Люди зі страхом дивилися на Нього. Але поступово страх відступав. Голос одного з натовпу порушив їх ліричну бесіду: – О, наш Ісусе, Ти не все знаєш... Голос тихий, однак сконцентрував у собі думку натовпу. Зразу з іншого боку більш упевнено: – О, наш Ісусе, Ти не все знаєш! Поодинокі голоси організуються у загальний хор, людей об'єднала згода: – О, наш Ісусе, Ти не все знаєш!!! Вони вказують на Месію пальцем.

Painting II
You do not know everything!
1990. 200 x 280 cm.

Картина II
Ти не все знаєш!
1990. 200 x 280 см.

act 3

Events move quickly.
Accusations hiss at Jesus from all sides.
The people feel tricked.
What kind of God is this,
Who does not know everything?!
They blame the Messiah for all their
failures and interrupt each other,
screaming hysterically.
Another thought moves through the crowd:
Can this be God, if He doesn't know everything?
Doubts instantly grow into disbelief.
The Christ is accused of lying,
much as He was two thousand years earlier.
The crowd rages and roars with laughter.
Savagery is triumphant.
Nearby stands an old, half-dead tree –
could this be the Tree of Knowledge?
The people grab Jesus and drag him towards it.
The second Crucifixion of Christ begins.
The first one was deliberate and predicted.
This one? The Maiden tries to protect Christ
from the crowd, and when they grab Him,
she rushes to Him but is pushed aside.
Everything turns out for the worst.
It seems that, in two thousand years,
even the most elementary notions
of morality have been lost.
Cruelty and torture know no limits.
Tortured and bloodied,
Jesus is once again being crucified.
This time, since they find no cross,
they nail Him to the Tree of Knowledge.
And there He hangs, crucified.
Just as the happy crowd wants to shout,
to clap its hands...
at that very moment:

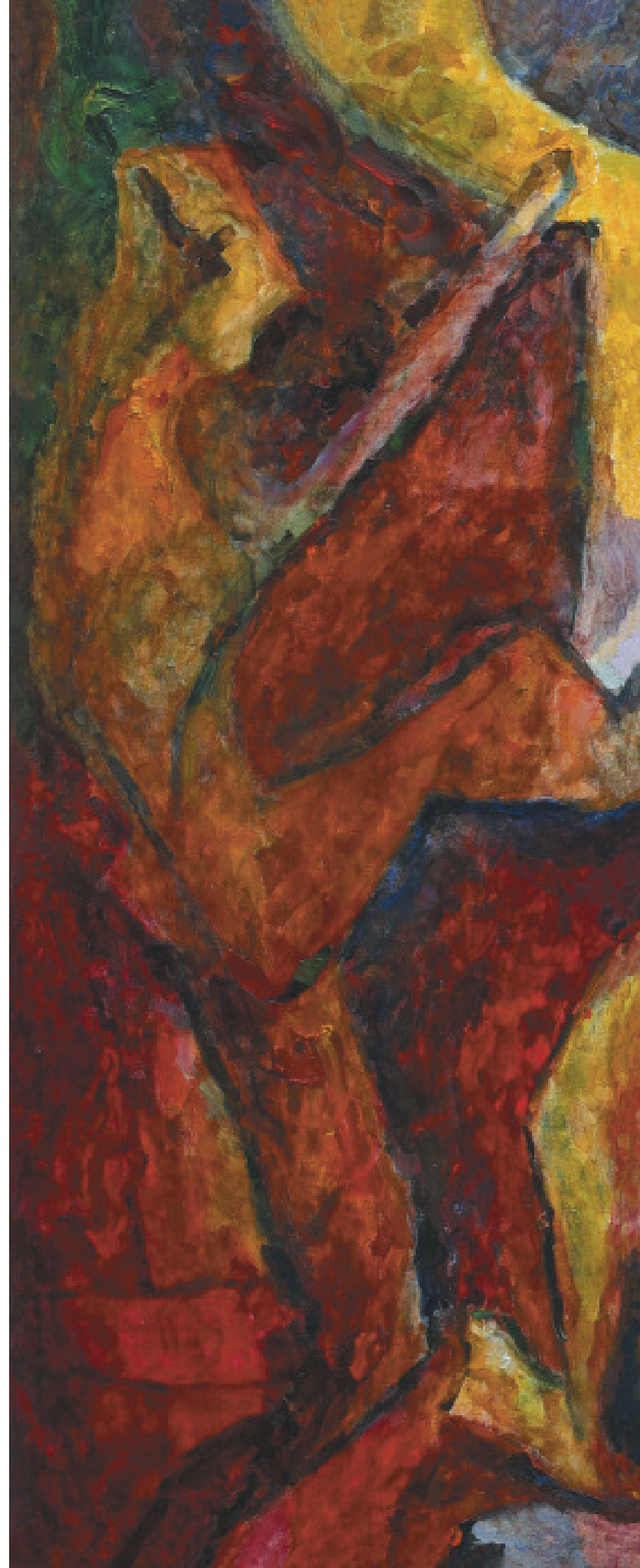
картина 3

Події розгортаються стрімко.
На Ісуса з усіх боків
сипляться звинувачення,
люди вважають себе одуреними.
Що се за Бог, котрий не все знає?!
В усіх своїх невдачах вони звинувачують
Месію, один одного перебивають,
істерично кричать.
У натовпі нова здогадка –
хіба ж то Бог, якщо не все знає?
Сумнів миттєво переріс у зневір'я.
Христа, як і дві тисячі років тому,
звинувачують у брехні.
Натовп шаленіє, регоче. Триумф дикості.
Поблизу старе напівсухе дерево
(можливо, то Древо Пізнання?).
Ісуса хапають і тягнуть до нього.
Починається друге розп'яття Христа.
Перше було усвідомленим,
передбаченим. А це?
Діва намагається захистити Христа
від натовпу, а коли Христа схопили –
рветься до нього. Її відштовхують.
Все обертається якнайгірше.
Виявляється, за 2 тисячі років
втратились навіть первісні поняття моралі.
Знуцання і катування не мають меж.
Змордованого, скривавленого Ісуса
знову розпинають,
та не знайшлося хреста,
і його розпинають на Древі Пізнання.
І ось Він розп'ятий...
У ту саму мить, коли утішений
натовп хотів завищати,
заплескати у долоні,
в ту саму мить:

Painting III
The Second Crucifixion
1990. 250 x 200 cm.

Картина III
Друге розп'яття
1990. 250 x 200 см.

act 4

The Heavens part, lightning flashes and suddenly the Earth is on fire.

The sound of wailing and gnashing of teeth is everywhere.

Above it all, the voice of God the Father thunders.

Alas, the general chaos makes it impossible to repeat His words verbatim.

In anger and despair, He turns to Jesus, complaining to the Son Who, sent as a judge, will now be punished Himself for being unable to keep humans in check and giving in to human passion. As though deeply in thought, God the Father decides that it was a folly to send his Son: there are no righteous people, no one to show mercy to. The World is steeped in sin and must be destroyed. Meanwhile, Christ comes down from the cross Himself and stands unharmed next to the tree. The dumbfounded people scatter all around, the Maiden, too. Only she is the closest to Jesus. God the Father makes His decision. He will destroy everything that He made! The experiment is a failure. His anger is boundless. The Earth and everything on it must be destroyed!

Then, in making the world, did He make a mistake?!

And now begins the final destruction of everything. An enormous wind, the Earth shudders in shock, everything shatters and crumbles. People die. The wind sweeps everything before it but Jesus grabs the Maiden by the hand. He turns to the Father with a prayer and a plea, asking Him to have mercy on her. His coming and His suffering, twice-crucified, were not in vain. Among all the people, He found one, her. Christ begs the Father not to ruin the Earth.

Let there be Day, let there be a Sun, let the idea of the Creator live on.

But everything is dying all around, there are no more people, no nature, only the wild wind, night and the cosmic radiance enveloping Jesus and the Maiden.

картина 4

Розверзлося Небо, вогонь блискавиць, запалала Земля.

Гуркіт і скрегіт повсюдно. Та все це перекрив голос Бога-Отця.

На жаль, через загальне сум'яття не можу слово в слово відтворити Його промову.

Гнівно і з розпукою Він звертається до Ісуса, дорікаючи Сину, що посланий суддею, зазнав кари сам, що не зумів утримати людей у покорі й піддався людським пристрастям. Наче у роздумі, Бог-Отець вирішує, що задарма послав сина – нема праведників, нікого милувати. Світ погруз у гріхах і мусить бути знищений.

Тим часом, Христос сам сходить з розп'яття і, неушкоджений, стоїть біля дерева. Заціпенілі люди розкидані навкруги. Так само і Діва, але вона ближче всіх до Ісуса.

Бог-Отець прийняв рішення. Він зруйнує все, Ним же створене!

Експеримент не вдався. Гніву немає меж! Знищити Землю і все на ній!

Отже, тоді, створюючи світ, Він допустився помилки?!

І ось починається остаточна руйнація всього. Шалений вітер,

Земля у поштовхах здригається, все трощиться і кришиться. Люди гинуть.

Вітер змітає усе, та Ісус хапає за руку Діву. З молитвою і благанням Він звертається до Отця, просить помилувати її. Недаремні були прихід і страждання Його – знову розп'ятого. З усіх людей Він виявив одну її. Христос благає Отця не руйнувати Землю.

Хай буде День, хай буде Сонце, хай задум Першотворця живе.

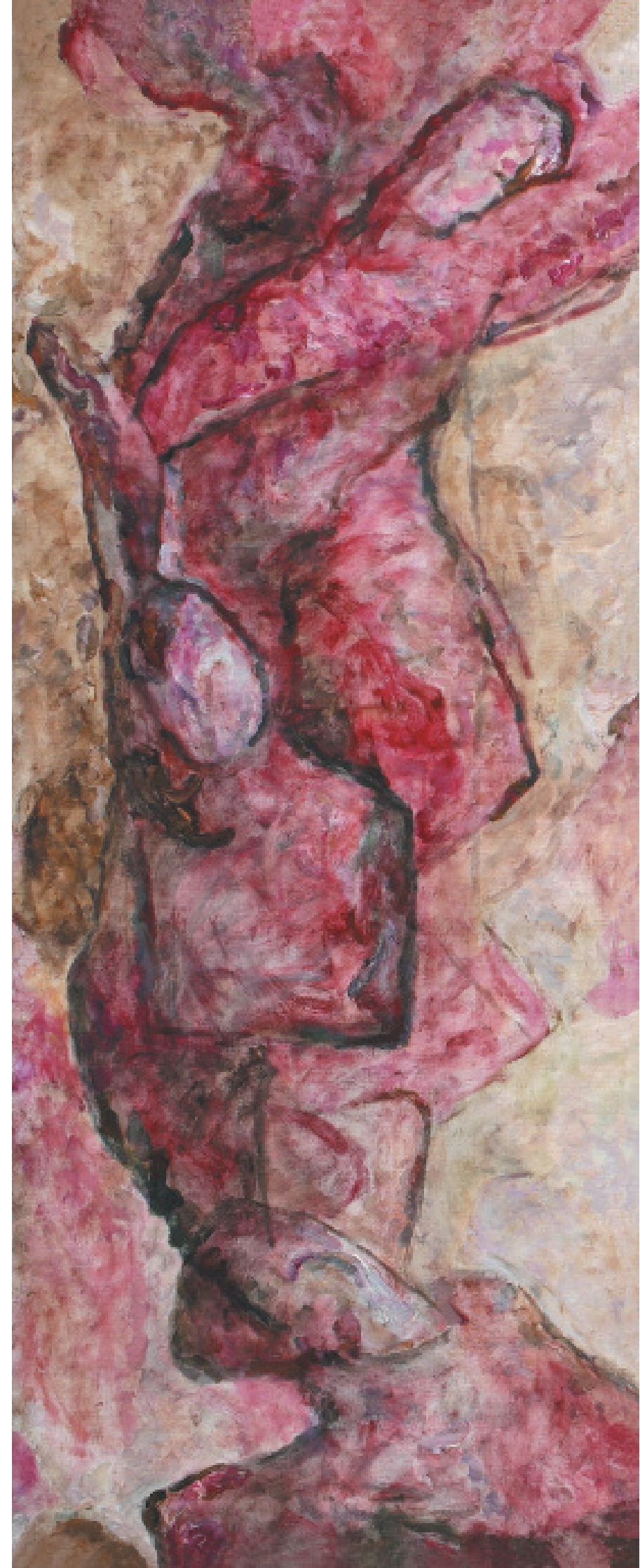
Та ба, навколо все гине, нема більше людей, нема природи, лише дикий вітер, ніч і космічне сяйво, в якому Ісус і Діва.

Painting IV
Judgment Day
1990. 200 x 280 cm.

Картина IV
Судний день
1990. 200 x 280 см.

act 5

Perhaps the Father heard the Son,
after all. The wind dies down.

Morning begins to dawn.
Newborn grass, clear blue
water, the heavenly deeps.

On the grass are Jesus and the
Maiden, a man and a woman.

Jesus is wiser than Adam:
He is not just human, after all,
but also God. Jesus and the Maiden
will bring forth a new race of humans
that are pleasing to God the Father.
The Creator's Idea has triumphed.

Картина 5

Мабуть, Отець таки почув Сина.
Вітер ущух. Засвітився ранок. Первозданна трава,
прозора блакить води, небесна далечинь.

На траві Ісус і Діва – чоловік і жінка.
Ісус мудріший за Адама – Він не тільки людина, але і Бог.
Від Ісуса і Диви зародиться новий рід людський,
угодний Богу-Отцю. Ідея Першотворця торжествує.

Painting V
Jesus and the Maiden
1992. 200 x 240 cm.

Картина V
Ісус і Діва
1992. 200 x 240 см.

Християнський світ завершив друге тисячоліття. Чекання Судного дня і страх перед муками Пекла були основою віри попередніх століть. Але страх не може вічно гнітити людину, відбулась адаптація й страх зник.

Християнський світ більше не боїться Страшного суду. У даному Видінні вичерпане почуття страху замінюється уважливістю до навколишнього світу. В притчевій формі Видіння порушує багато проблем сучасної людини:

- застереження щодо небезпеки технологічних досягнень – розп'яття на Древі Пізнання;
- проблематичність створеного художниками зовнішнього вигляду Христа (Біблія не розповідає про Його зовнішність), і явившись знову, Христос не буде впізнаний;
- завершення суперечливої теми що до гріховності фізичної любові.

А найголовніше – звернення до ЦІННОСТІ КОЖНОГО ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ, адже будь-хто насильницьки загиблий може виявитись невпізнаним Месією, що і стане Другим розп'яттям.

Тому НЕДОПУЩЕННЯ ДРУГОГО РОЗП'ЯТТЯ у самому широкому розумінні стає потребою і метою життя людей християнського світосприйняття.

The Christian world has completed its second millennium. Anticipation of Judgment Day and fear of the agonies of Hell were the basis for the faith in earlier centuries. But fear cannot always drive the human being. People adapt and fear disappears.

The Christian world no longer fears Judgment Day.

In this Vision, the feeling of fear has been extinguished, to be replaced by careful attention to the surrounding world. In parable form, the Vision raises many issues facing the contemporary person:

- a warning about the dangers of technology – the crucifixion on the Tree of Knowledge;
 - the problematic issue of how artists portray Christ, given that the Bible says nothing about His appearance, and when He comes again, no one will recognize him;
 - an end to the controversial theme of the sinfulness of physical love.
- Most of all, it is an appeal to the VALUE of EVERY HUMAN LIFE, meaning that anyone who has died through violence could be the Messiah, becoming in fact, the Second Crucifixion.

Therefore PREVENTING A SECOND CRUCIFIXION in the broadest possible sense must be a driving need and goal in the lives of Christian believers.

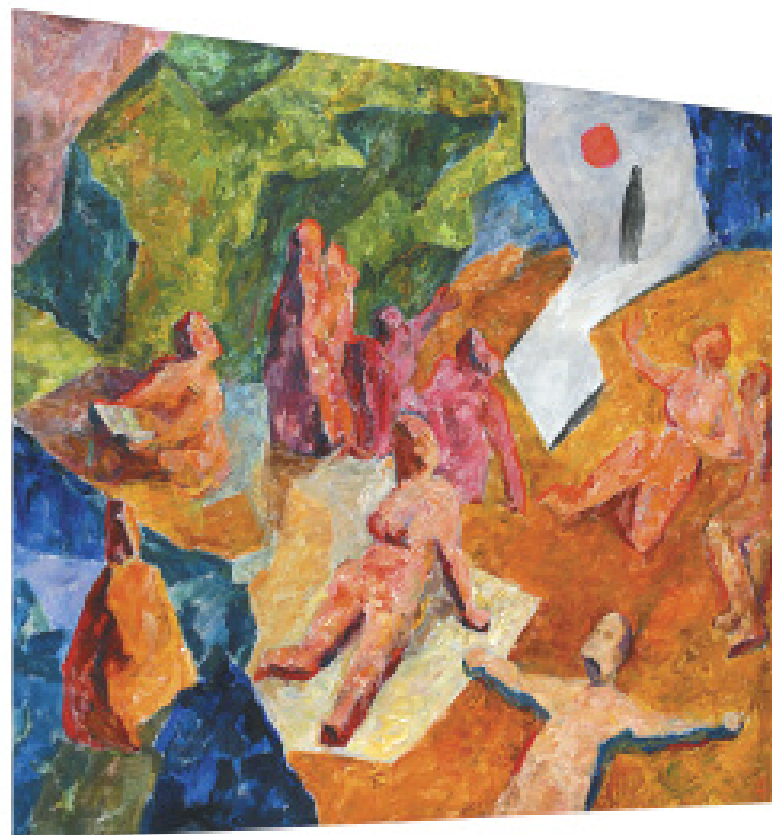

preventing

a Second
Crucifixion

Недопущення
Другого
Розп'яття

Painting I
Oh, dear Jesus,
we did not call for You!
1989. 200 x 240 cm.

Картина I
О, наш Ісусе,
не кликали ми Тебе!
1989. 200 x 240 см.

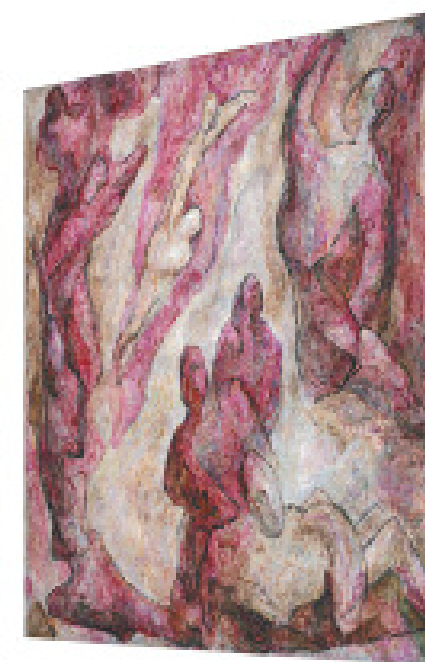
Painting II
You do not know everything!
1990. 200 x 280 cm.

Картина II
Ти не все знаєш!
1990. 200 x 280 см.

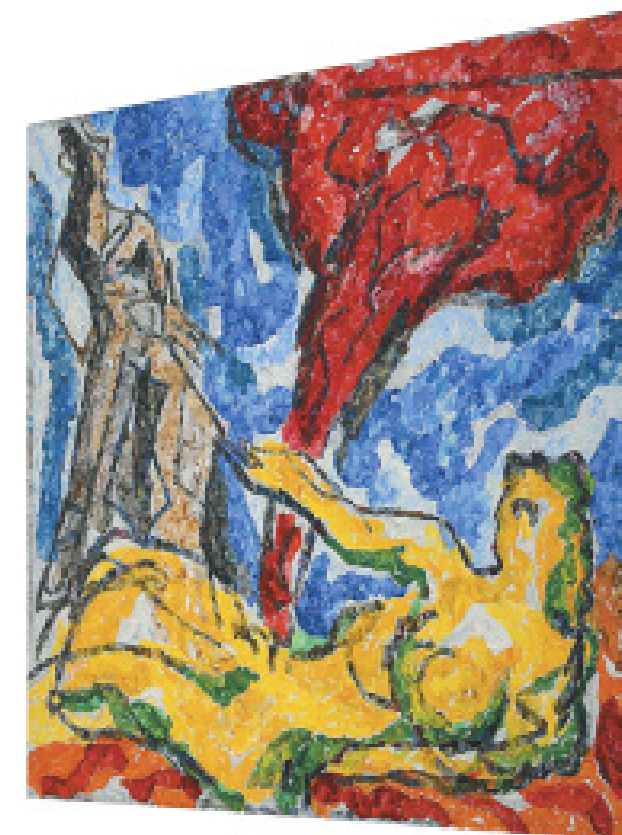
Painting III
The Second Crucifixion
1990. 250 x 200 cm.

Картина III
Друге розп'яття
1990. 250 x 200 см.

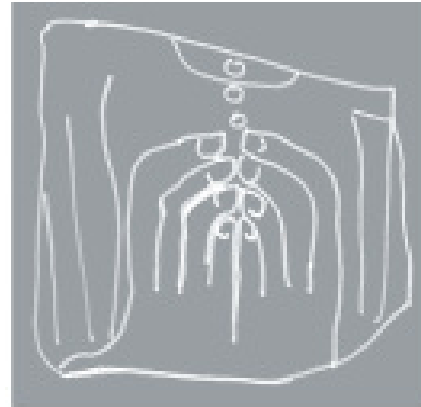
Painting IV
Judgment Day
1990. 200 x 280 cm.

Картина IV
Судний день
1990. 200 x 280 см.

Painting V
Jesus and the Maiden
1992. 200 x 240 cm.

Картина V
Ісус і Діва
1992. 200 x 240 см.

Тартаковський А. І.

Видіння

Художньо-літературне видання

Верстка, дизайн, художнє оформлення *Анатолій Тартаковський*

Здано до набору 20.02.2018. Підписано до друку 20.02.2018.
Формат 84x108/16. Гарнітура Agial. Друк офсетний.
Папір крейдований. Ум. друк. арк. 6,72. Ум. фарбовідб. 29, 34.
Обл.-вид. арк. 8,30. Наклад 500 прим. Зам. № _____.

Family printing house **huss**
Shakhtarska str., 5, Kyiv, 04074.
phone 587 98 53

Надруковано Фамільна друкарня **huss**
вул. Шахтарська, 5, м. Київ, 04074.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3165 від 14.04.08 р.
тел. +38 (044) 587 98 53 www.huss.com.ua
E-mail: info@huss.com.ua

